

TRST - Večer ob petdesetletnici kariere Katie Ricciarelli v opernem gledališču Verdi

Iz revne družine vzletela v operni in filmski svet

Polnoč je že odbila, ko je Katia Ricciarelli odpela zadnjo pesem in se toplo zahvalila vodstvu gledališča Verdi za gostoljubje in sodelovanje pri gala večeru ob petdesetletnici svoje kariere. Številke sicer ne moremo jemati dobesedno, kajti dama je svoj prvi operni nastop imela v gledališču v Mantovi leta 1969, se kmalu nato povzpela v sam svetovni vrh, kjer je v družbi največjih pevcev in dirigentov minulega stoletja blestela dobri dve desetletji, nato pa se je nekoliko oddaljila od opernega sveta ter svoj talent pokazala kot filmska in televizijska igralka. Že nekaj let se posveča tudi režiji, kot smo lani videli v Trstu v Bellinijevi operi *I Puritani*, letos pa bo režirala *Turandot* in *Aido*. Neutrudna dama se tudi z veseljem posveča otrokom v želji, da bi jim približala operni svet.

Producent večera z naslovom *Jaz, Katia ... Živeti pravljico* je družba Magic Effect, ki je predstavila tudi snemala za televizijo Mediaset, voditelj pa je bil Alfonsko Signorini, odgovorni urednik tednika Chi, torej strokovnjak za rumeni tisk, kot je dokazal med dolgimi pogovori s še vedno očarljivo divo. Gospa je svoj pestri življenjski zapis že strnila v dveh knjigah, občinstvo pa je vsekakor z zanimanjem prisluhnilo zgodbi, ki se je začela v Rovigu v revni družini, kjer je mati samohranilka morala skrbeti za tri hčere. Kot sezonska delavka je v Švici kopala krompir in spoznala moškega, s katerim je spočela hčere, on pa je bil že poročen in Katia ga je po naključju spoznala na smrtni postelji, ko je kot trinajstletna deklica pela v bolnici na oddelku za neozdravljive bolnike. In res, kot v pravljici se je z lepoto svojega glasu in vestnim študijem ne samo rešila revščine, ampak se tudi oddolžila materi Molari za skrb ter ji kupila pravi grad blizu Spoleta.

Veliki uspehi in velike ljubezni: Josè Carreras, strastna trinajstletna zgodba, v zrelih letih pa poroka s Pippom Baudom, ki ga je spoznala, ko se je udeležila festivala v Sanremu. Umetnica se ne obremenjuje s pomisleki glede žanrov, kot je dokazala tudi z izbiro gostov. Večer je sicer uvedel operni orkester, ki ga je vodil Fabrizio Maria Carminati, z izborom odlomkov iz Bizetove *Carmen*, dama je nato zapela *Memory*, sledila pa je vrsta gostov: Mario Biondi, njeni učenci – baritonista Mattia Rossi in Alberto Zanetti, kitajski tenorist Zi Zhao Guo in tenorist Francesco Zingariello. Na dirigentski oder sta stopila tudi Valter Sivilotti in Leonardo Quadrini, poleg simfoničnega orkestra pa je igral tudi Tribute Band Queenmania. Lahko glasbo sta zastopala tudi Amedeo Minghi, s katerim je Katia leta 1985 pela v Sanremu, ter Morgan, ki je bil deležen navdušenih aplavzov občinstva.

Po telefonu se je oglasil tudi Maurizio Costanzo, bivši soprog Pippo Bauda po je poslal videoposnetek. Protagonistka večera ni kazala nobenega znaka utrujenosti ter se je sproščeno in duhovito pogovarjala z voditeljem, prav tako sproščeno se je spuščala v duete z gosti, elegantno sprejela tržaškega župana Roberta Dipiazza,

Slavljenka
Katia Ricciarelli
na odru
gledališča Verdi
z Amedeom
Minghijem (desno)
in Mariom
Biondijem (spodaj)

FOTODAMI@N

ki ji je poklonil mestni pečat z zahvalo za vse, kar je storila za italijansko umetnost v tem mestu in po svetu, nagrado za življenjsko delo pa ji je podelila tudi predsednica Društva prijateljev opere Elisabetta D'Erne.

Odlomek iz njene najnovejše knjige *Da donna a donna: la mia vita melodrammatica* (Ženska ženski: moje melodramatično življenje) je lepo prebral Piermaria Cecchini, orkester je svojo vlogo sklenil z uverturo iz Donizettijeve opere *Don Pasquale*, vse naštetu pa je trajalo preko tri ure brez pavze – dolžina, ki jo bo televizijska montaža brzkone skrajšala, v živo pa je pomenila kar lep napor za občinstvo.

Katja Kralj

TRST - V Schmidlovem muzeju so se spomnili Lidije Kozlovič ob desetletnici smrti

Poklon »obmejni igralki«

Označevali so jo milina, oddaljenost in lepota - O njej so govorili številni predstavniki tržaške gledališke srenje

Na srečanju, ki je v sklopu rednih ponedeljkovih večerov potekalo v mestnem gledališkem muzeju Carlo Schmidl, so predstavniki tržaške gledališke srenje tokrat obudili spomin na pred desetimi leti preminulo igralko Lidio Kozlovič. S poklonom, ki je temeljil na osvetlitvi značilnosti in pomenljive vloge »obmejne igralki«, smo bili dejansko priča ovrednotenju njene lika in dela.

O igralki, rojeni leta 1938 v Momanju, je Anna Rosa Rugliano izpostavila, da je pustila za sabo vrzel, ki je nihče ni zapolnil. Lorenzo Zuffi, kateremu je Kozlovičeva v gledališki šoli posredovala osnove poklica, je spomnil, da je ta v Trstu vzpostavila »komunikacijo med dvema svetovoma – italijanskim in slovenskim«. Kot predavateljica je bila vselej pripravljena priskočiti na pomoč študentom. Delu je bila zelo predana.

Režiser in umetniški vodja Stalnega gledališča FJK Franco Però je poudaril, da so pokojnico označevale tako milina kot oddaljenost in pa seveda lepota. »Če je na začetku najinega sodelovanja bila rahlo nezaupljiva, je bila že naslednji trenutek polna predlogov ...« Marko Sosič je dejal, da mu je v nekem življenjskem obdobju, ko se je počutil ranljivega, njena prisotnost vzbujala moč. Kozlovičeva naj bi navzven nosila oklep, za katerim pa je bila oseba emocionalne širine in velikega dostojanstva.

Dolgoletni ravnatelj SSG-ja Miroslav Košuta je v obeh jezikih ocenil, da je Kozlovičeva enako suvereno nastopala tako na slovenskih kot italijanskih odrih. »Bila je velika in popolna igralka,« ki se je v obeh državah uveljavila tudi v filmskem svetu. Zahvalil se ji je, ker je s svojim delom »povezala duše tega mesta«.

Levo Lidia Kozlovič (arhivska slika), desno Nikla Petruška Panizon

FOTODAMI@N

Gianni Gori je izpostavil prožnost in širok zvočni obseg avtoričinega glasu, »s katerim je znala spretno in hipoma, denimo, preiti iz vloge mladostnice v ostarelo osebo.« Paolo Quazolo, ki jo je privabil k poučevanju na tržaški univerzi, je predstavil njeno predavateljsko delo. »Njen doprinos je bil velik. Z mladimi je bila veliko dušna. Kljub boleznim, ki jo je prizadela, je navdušeno poučevala do svojih poslednjih dni.« O pomenu in delu Kozlovičeve izčrpno govori tudi knjiga *KL Cara Lidia*, prirejeno izdajo katere so predstavili na ponedeljkovem sre-

čanju, na katerem so prebrali tudi spominske zapise Andree Pressburgerja, Franca Bruna in Arielle Reggia. Publikacija, ki je napisana v obeh jezikih (prevod Veronike Breclj), objavlja pričevanja mnogih gledališnikov.

Srečanje je obogatilo umetniško branje poezij Srečka Kosovele, ki ga je prisotnim nudila v poslušanje Nikla Petruška Panizon. Spoštljivo se je na srečanju pokojne igralki, svoje nekdajne sosedice, spomnil tudi vodja italijanskega centra za spoznavanje slovenskega jezika in kulture Luciano Ferluga. (mch)

Zvezde, voda in Leonardo da Vinci

V muzeju Sartorio bodo danes ob 11. uri odprli razstavo *Apriti Cielo*, ki je nastala v sodelovanju med kulturnim društvom Opera viva in državni inštitut za astrofiziko INAF oziroma s tržaškim astronomskim observatorijem. Fotograf-ska razstava bo posvečena zvezdam in nebu, njena iztočnica pa so raziskave Leonarda da Vincija. **Jutri ob 11. uri** pa bodo odprli še drugo razstavo, povezano z Leonardom, tokrat posvečeno vodi. Obe razstavi bosta na ogled do 17. oktobra, od četrтка do nedelje med 10. in 17. uro.

Leonardo Manera z Androm Merkujem

Komik Leonardo Manera bo drevi ob 20. uri stopil na oder gledališča Miela s svojo predstavo *Italian Beauty*. Večer obeta obilo smeha, komiku bo za hip pomagal tudi njegov tržaški kolega Andro Merku.

Mary B. Tolusso v Novinarskem krožku

Novinarski krožek (Korzo Italia 13) bo danes ob 17.30 gostil pisateljico Mary B. Tolusso, ki živi med Milanom in Trstom. Dobitnica nagrad Pasolini (2004) in Fogazzaro (2012) bo predstavila svoj zadnji roman *L'esercizio del distacco*, ki je izšel pri založbi Bollati Boringhieri.

Jutri modna revija »nad 50. letom«

Modna revija z manekenkami nad 50. letom starosti, ki jo prireja Concommerce, bo na sporedu **jutri ob 17. uri** v dvorani Piccola Fenice v Ul. sv. Frančiška (in ne v soboto, kot je pisalo v tiskovnem sporočilu).